

HET NOVICIAAT ON TOUR IN NEDERLAND EN VLAANDEREN

Wat doen jezuiten eigenlijk? De documenten daarover kun je prima lezen in het noviciaat in Birmingham, en dat doen we dus ook. De werkelijkheid kun je beter met eigen ogen zien. Is vaak wel zo inspirerend. En dus was het Birminghamse noviciaat in de meimaand van 2011 6 dagen op rondreis in Nederland en Vlaanderen.

Vlaanderen

In de Vlaamse provincie zagen we de beweging van verleden naar heden. Ons logeeradres was daarvan een sprekend voorbeeld: de Oude Abdij in **Drongen**. Het majestueuze gebouw huisvestte eens een groot aantal novicen. Nu wonen er drie families en twee jezuitengemeenschappen. Samen geven ze retraites en organiseren ze andere vormingsactiviteiten. In **Gent** zagen we een deel van het 16^e-eeuwse college, eens het imposantste gebouw in de stad. Deed de '*minima Societas*' toch wat veel aan 'pomp and splendour', en was dat mede reden tot de officiële afschaffing van de jezuitenorde in 1773? Er is nu nog steeds een school verbonden met de Sociëteit, het Sint-Barbaracollege, waar onder andere de bekende dirigent Philippe Herreweghe studeerde. Maar er is heden ten dage ook Guido Vloemans sj, die in zijn pastorie een voedselbank huisvest. "*A faith that does justice*", zoals de documenten het zeggen, in de praktijk.

Ook in **Antwerpen** zagen we verleden en heden. Wat nu de universiteit is was eerst een 16^e eeuwse burgemeesterswoning en werd in de 17^e eeuw een jezuitencollege. De gegoede klasse profiteerde graag van een goede scholing in stijl. Nu staat er een school in de randgemeente Borgerhout. Het Xaveriuscollege heeft als bijzonderheid dat het heel wat allochtone jongeren onder zijn leerlingen telt. Algemeen directeur Johan Verschuere sj sprak met ons over de situatie, over de problemen, over de bewuste keuze

om te blijven. “Eigenlijk is onze missie hier eenvoudig”, zei hij. “We hebben een traditie van opvoeding en scholing. Daar zijn we goed in. En dat moeten we dus gewoon blijven doen!”

Onze laatste dag in Vlaanderen bracht ons in **Brussel**. De jezuïeten hebben er onder meer een kleine oecumenische kapel, zo’n beetje naast het Europese parlamentsgebouw. Een bescheiden en tegelijk zelfbewust teken van christelijk geloof en een uitnodiging tot bezinning en oriëntatie. En ook hier vertegenwoordigt de Sociëteit het sociale gezicht van de kerk, in de vorm van het vluchtelingenwerk van de *‘Jesuit Refugee Service’*. In Christophe Renders sj ontmoetten we een bevlogen directeur.

Nederland

In Nederland ging het bezoek verder. In **Den Haag** spraken we met pater econoom Eduard Kimman sj. Hij sprak met flair over zijn werk op de achtergrond. In **Amsterdam** bezochten we de kerk, de Krijtberg, en het Ignatiushuis, “*Centrum voor geloof en cultuur*”. Rector van de Krijtberg Tjeerd Jansen sj sprak over het “Amsterdamse model”: kerk in een grote stad gecombineerd met

een centrum voor spiritualiteit en geloof. Directeur van het Ignatiushuis Theo van Drunen sj sprak over het grote aanbod van cursussen in Amsterdam, temidden waarvan hij zich probeert te profileren met een ignatiaanse insteek.

Zien en smaken

Elke dag bood de kans om naast het zien ook te smaken. Het Belgische bier natuurlijk, hoewel dat in het volle programma meestal pas na tien op tafel kwam! Of de schitterende Rubens-tenstoonstelling in de kathedraal van Antwerpen. In Den Haag bezochten we het Mauritshuis,

met z’n keur aan Hollandse meesters, en in Amsterdam wandelden we over de grachten. En een ervaring van Nederland is niet compleet zonder door de polders gereden te hebben.

Zo werd er wat opgesnoven van de lokale gewoontes en cultuur. Zeker zo belangrijk was het natuurlijk om al de genoemde jezuïeten (en nog veel andere!) te ontmoeten. Het goede werk dat gedaan wordt, de enthousiaste manier van vertellen daarover en de gastvrijheid waren zeer bemoedigend. Een gevoel van dankbaarheid overheerst, niet in het minst vanwege de goede begeleiding van Nikolaas Sintobin sj in Vlaanderen en van Gregory Brenninkmeijer sj in Nederland. “Vertroost” dus, zoals de documenten zeggen, keerde het noviciaat weer terug naar huis.

Jos Moons nsj